

toto rozhodnutí nabylo právní moci

zem
dne 8. VII. 1994

ČESKÁ REPUBLIKA

2 T 37/92

ROZSUDEK JMĚNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. dubna 1993 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Andělové a soudců JUDr. Marcela Ječného, Zdeňky Tropové, Josefa Josky a Věry Jeřábkové t a k t o :

Obžalovaný

P. K. [redacted],

nar. [redacted] v [redacted] bytem [redacted]
[redacted] bez pracovního poměru, t.č. ve vazbě městského soudu ve věznici č. [redacted]

j e v i n e n , ž e

dne 12. července 1990, kolem 02,00 hod. v Praze I, Vrchlického sady, v podnapilém stavu, poté, co se neúspěšně pokusil odcizit 2 savazadla a riflovou bundu poškozeného, v úmyslu usmrtit nejméně 2x udeřil kovovou trubkou do hlavy P. T. P. L. R. nar. [redacted], občana Velké Británie, který předtím v parku spal na trávě, čímž poškozenému způsobil zlomení klenby lebniční a tříštivou zlomeninu spodiny lebniční s následným pohmožděním otokem mozku, potom odcizil savazadla poškozeného se šatstvem,

osobními věcmi a valutami v celkové hodnotě nejméně 3.439,93 Kč, přičemž poškozený na následky poranění dne 16. července 1992 zemřel,

t e d y jiného úmyslně usmrtil v úmyslu získat majetkový prospěch

č í m ž s p á c h a l

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zák.,

a o d s u z u j e s e

podle § 219 odst. 2 tr. zák., § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání t ř i n á c t i a p ě t i roku,

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. se k výkonu trestu zařazuje do t ř e t í nápravně výchovné skupiny.

Zároveň se r u š í výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 19.12.1991, sp. zn. 5 T 126/91 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 25.2.1992, sp.zn. 3 To 38/92.

Ostatní výroky tohoto rozsudku zůstávají beze změny.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný p o v i n e n uhradit státu regresní náhradu prostřednictvím Odboru zdravotnictví Praha 1, Vodičkova 18 ve výši 20.000,- Kč.

Poškozený stát zastoupený tímto odborem se podle § 229 odst. 2 tr.ř. se zbytkem nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občankopravních.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen poškozené paní R. , prostřednictvím advokátní kanceláře Bradfold uhradit škodu ve výši 3.439,93 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se tato poškozená, zastoupená advokátní

-21/-
-11

kanceláři se zbytkem nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občankoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedného dokazování v průběhu hlavních líčení, výpovědí obžalovaného, shromážděných důkazů z přípravného řízení, listinných důkazů obsažených v trestním spise, vzal soud za prokázány následující skutkový děj:

Obžalovaný P. K. byl dne 2. ledna 1990 propuštěn na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z posledního výkonu trestu odnětí svobody. Počátkem června obžalovaný odjel do Prahy, kde nejprve pracoval 3 dny v podniku v počátkem července 1990 nastoupil v Dne 11.7.1990 navštívil ve večerních hodinách obžalovaný se svědkem Č. několik restaurací, kde útratu v restauracích zaplatil svědek Č. protože obžalovaný neměl žádné peníze. Po 01,00 hod. dne 12. července 1990 se obžalovaný rozešel se svědkem na nádraží Praha - Střed, a odešel na Wilsonovo nádraží v Praze. Zde se rozhodl, že za účelem získání finančních prostředků, oloupí o zavazadla poškozeného R. kterého obžalovaný uviděl spát na trávníku v parku před nádražím. Pro případ, že by se poškozený probudil, si obžalovaný vzal s sebou železnou trubku asi jeden metr dlouhou, vylitou betonem. Poté obžalovaný došel k poškozenému a když uviděl, že má vedle sebe dvě sportovní tašky s věcmi a že je přikryt riflovou bundu, snažil se získat tuto riflovou bundu a proto se snažil jí z poškozeného stáhnout, když se poškozený probudil, obžalovaný jej udeřil nejméně 2x připravenou tyčí do hlavy, čímž poškozenému způsobil zlomeninu klenby lební v oblasti rozhraní kosti temenní a spánkové vpravo, pokračující vpřed na kost čelní, dále tříštivou zlomeninu spodiny lební v oblasti střední jámy lební vpravo v návaznosti na zlomeninu klenby, dále plášťovitý krevní výron mezi klenbou lební a podlebití a mezi omozečnicemi. Pohmoždění mozku a následný otok pak byly příčinou smrti poškozeného, ke které došlo dne 16.7.1990. Obžalovaný poté prohlédl oděv poškozeného, odcizil mu hodinky, zapalovač a valuty a dále mu odcizil obě zavazadla

a riflovou bundu a z místa odešel. Odcizená zavazadla a věci se v nich nacházející obžalovaný rozprodal a z části rozdál, z osobních věci poškozeného byly vydány příbuznými obžalovaného a svědkem Č. pouze jedna krabička žilettek zn. Wilkinson, holící pěna Palmolive a jedny pánské slipy.

Obžalovaný P. K. ve své první výpovědi před vyšetřovatelem dne 3.4.1992 uvedl, že dne 12.7.1990 v noci procházel kolem 02,00 až 02,30 hod. parkem u Wilsonova nádraží a uviděl zde haldu věcí. Potvrdil, že jednak se jednalo o oblečení, dvě tašky, pěnu na holení Palmolive, žiletky názvu Wilkinson, dánské koruny a 33.000 polských zlotých. Obžalovaný potvrdil, že tyto věci si vzal a část postupně rozprodal. Ve své výpovědi ze dne 14.4.1992 na č.1. 106 obžalovaný v přítomnosti svého obhájce potvrdil, že večer dne 11.7.1990 byl se svým známým v několika restauracích, útratu zaplatil jeho známý. Potvrdil, že se s kamarádem rozešel u Masarykova nádraží a on sám, že odešel kolem 02,00 hod. k Wilsonovu nádraží, cestou parkem uviděl asi 15 metrů od cesty ležet nějakou osobu na trávniku, na kterou se po určité době šel podívat a zjistil, že zde spí muž, který má dva batohy červené barvy pod hlavou a byl přikryt riflovou bundou. Obžalovaný potvrdil, že se rozhodl tuto bundu odcizit, když ji však stahoval z muže, muž se probudil a začal na něho mluvit cizí řečí, začal vstávat a současně do něho strčil nohou tak, že upadl. Snažil se z místa utéci, přičemž u kerů našel kovovou trubku, kterou uchopil obouruč a udeřil muže do hlavy. Vzhledem k tomu, že muž po ráně neupadl, udeřil jej do hlavy znovu a po této ráně měl muž upadnout na kolena a hlavou - čelem upadl - na zem a začal chrčet. Obžalovaný doznal, že se rozhodl si vzít oba batohy a riflovou bundu, které si později odvezl na ubytovnu. Obžalovaný podrobně popsal odcizené věci a to dva batohy, červené barvy, které bylo patrně možno připoutat na kolo, trička, tepláky, pěnu na holení Palmolive, dvě krabičky žilettek zn. Wilkinson, mapy, 900 dánských korun, 33.000,- polských zlotých, dámské a pánské spodní prádlo, kreditní kartu a další věci.

V další výpovědi dne 29.5.1992 obžalovaný uvedl, že džínové kalhoty, které měl dne 12.7.1992 na sobě vyměnil v NVÚ

14
[redacted] s jistým spoluvězněm A [redacted], přiznal, že v této věznici svědkovi B [redacted] o všem řekl, že v Praze před Wilsonovým nádražím asi zabil muže, Brita, a to třemi údery do hlavy trubkou a doznal, že o této záležitosti hovořil i před svědkem H [redacted] a je možné, že to zaslechl i svědek G [redacted]. V této době obžalovaný upřesnil, že po napadení poškozeného z místa odešel a přišel zpět až za 30 minut, to již byl poškozený pryč a on si zde vzal jeho věci. Dále uvedl, že chtěl muže pouze okrást. I tato výpověď obžalovaného byla učiněna v přítomnosti jeho obhájce.

Ve svém dopise vyšetřovateli ze dne 1.6.1992 obžalovaný popřel svá předchozí doznání a ve svých dopisech adresovaných jak vyšetřovateli, tak dozorovému prokurátorovi začal tvrdit, že poškozeného v žádném případě nenapadl a že jeho věci v parku pouze našel.

V průběhu dokazování uvedl obžalovaný, že si nějaké věci vzal, ale ne všechny, také to ublížení na zdraví se domnívá, že svědci nehovoří pravdu a když byl požádán, aby celou věc vylíčil, uvedl, že večer strávil s kamarádem Č [redacted] a protože mezi nimi vznikly během večera neshody, rozešli se mezi 01,00 hod. až 02,00 hod. ráno. Šel na nádraží Praha - Střed, zde nikoho nenašel a proto se rozhodl jít na Wilsonovo nádraží, chodil po hale asi 30 minut a když odcházel na autobus, směr nádraží Praha - Střed, došel na zastávku a šel na WC. Tehdy našel pohozené věci s tím, že tam stál takový železný vagon, kam se dávaly odpadky a zde našel pohozené věci a to dvě kabely - silonové, v těch kabelách našel tepláky, spodní prádlo, mapy, nějakou kartičku, podle sdělení to měla být kreditní karta, ale žádné peníze. Věci byly vyházeny na hromadě, proto si je dal do tašky a asi za 30 minut se vrátil na zastávku a jel tramvají 10, nebo 11, nebo autobusem, sám neví a jel asi půl hodiny, nebo hodinu, vystoupil, neví kde a bylo mu sděleno, že je na konečné, kde se přestupuje na Malešice. Počkal na další tramvaj a odjel do Malešic a na vrátnici na ubytovně si nechal dva batohy a šel do práce. V práci vydržel asi 30 minut až hodinu, necítil se dobře, byl nevyspalý a rozhodl se vrátit zpět na ubytovnu. Potvrdil, že nějaké věci dal Č [redacted] - tepláky a mapy si nechal, další věci vyházel.

Uvedl, že výpovědi, které učinil v přípravném řízení jsou účelové, ta dnešní, kterou učinil, je pravdivá. Když byl dotázán, jakým způsobem se stalo, že celou věc popsal uvedl, že s touto věcí nemá co do činění, že ví, že proti němu není žádný přímý důkaz. Sám potvrdil, že o této záležitosti se dozvěděl z novinových článků, z Večerní Prahy a z Expressu a když našel ty věci, které podle jeho názoru pocházejí z ciziny, jednak se to domníval o těch teplácích a rovněž kreditní karta byla napsána cizím písmem, domníval, že by to mohlo mít souvislost s nálezem poškozeného. Poté se dočetl, že poškozený měl krvácení do mozku, podle toho usoudil, že musel dostat po hlavě. Z různých nákrešů si pak také odvodil místo spáchání tohoto jednání. Poté uvedl, že když vypovídal a předváděl věc při rekonstrukci, tak jednak měl nějaké poznatky, které získal již od Policie. Když mu bylo sděleno, že tyč nebyla nalezena, ale, že to bylo tyčí, kterou dostal do ruky, proto si něco vymyslel a dále dostal instrukce od Policie.

Poté, když byl obžalovaný dotázán na svou výpověď na č.l. 103 trestního spisu, kde hovoří o tom, že našel v atlase nějaké bankovky - valuty, dánské koruny 200 nebo 300 a nějaké 100 korunové bankovky a další drobné bankovky, které pak rozprodal Polákům, které blíže neznal, náhodným osobám, které znal od vidění z ubytovny. K této části výpovědi uvedl, že Polákům dával dánskou 100 korunu, ale ta pocházela z jiné věci. Poté byla obžalovanému předestřena jeho výpověď na č.l. 107 - 108 trestního spisu, kde popisuje, jakým způsobem k muži přistupoval a jakým způsobem jej pak uhodil trubkou, k tomu obžalovaný uvedl, že je to lež, pouze je to jeho domněnka, jak se to mohl stát, tuto domněnku získal z novin. Dále uvedl, že část této výpovědi je pravdivá, část není, chtěl uvést jen jednu ránu, byl však přemluven Policisty, že poškozeného uhodil třemi ranami. Potvrdil, že to chtěl udělat tak, aby z § 219 udělal ublížení na zdraví.

Pokud mu byla předestřena ve smyslu § 207 odst. 2 tr.ř. jeho výpověď na č.l. 110, kde popisuje a uvádí, jednotlivé věci, které poškozený měl u sebe, uvedl obžalovaný, že si celou věc vymýšlel, je to lež. Po předestření výpovědi na č.l. 111 uvedl obžalovaný,

16

že tato část výpovědi je pravdivá, že o celé záležitosti se dozvěděl z novin a zejména z časopisu Linka 158, který si občas kupoval. Časopis nosil nějakou dobu u sebe, pak jej vyhodil. Ke své výpovědi na č.l. 112, kde uvedl, že toho poškozeného udeřil trubkou z důvodu, že měl strach, muž vypadal jako cikán a myslel si, že ho chce napadnout, uvedl, že tato výpověď na celém č.l. 112 je pravdivá jen do té doby, kterou soud v současné chvíli citoval. Obžalovanému byla podle § 207/2 tr.ř. předestřena jeho výpověď na č.l. 115, kde uvádí, že sdělil spoluvězni B. v NVÚ, že před Wilsonovým nádražím zabil muže - Brita a to třemi údery do hlavy trubkou a že má nějaké jeho věci, kde uvedl obžalovaný, že o této záležitosti se před svědkem zmínil, ale ne v tom směru, že by to udělal on sám. Výpověď je vymyšlená, on měl v úmyslu muže okrást, ale ne vůči němu použít fyzické síly. Obžalovaný byl dozrán, jakou motivaci měl při tom, když předváděl věc při rekonstrukci, obžalovaný uvedl, že si vše vymyslel. Když byl obžalovaný dotázán, že vypovídal o tom, v jaké vzdálenosti byl od poškozeného, když ho probudil, že po jeho úderu nohy upadl na hýždě a hodil po poškozeném šterk, když tato zranění neměla žádnou souvislost se smrtí poškozeného, obžalovaný uvedl, že to prostě jenom tak říkal. Provedeným dokazováním bylo potvrzeno, že obžalovaný se jednak doznal, ke svému jednání a to v přítomnosti svého obhájce dne 14.4.1992 a následně 29.5.1992, kde velmi podrobně, jak již bylo rozebráno popsal způsob, jakým se dostal před Wilsonovo nádraží a poté způsob provedení tohoto trestného činu a posléze odchod z místa jednání. Je nutno konstatovat, že svědecké výpovědi, které byly získány v přípravném řízení a některé provedeny i v průběhu dokazování, v podstatě jen potvrzují, že o tomto jednání se dozvěděli z úst obžalovaného zprostředkovaně. Byl rovněž vyslechnut vyšetřovatel a další osoby, které se ve výkonu služby dozvěděli o tomto jednání a v podstatě i tito potvrdili, že doznání obžalovaného bylo spontánní.

Ze svědeckých výpovědí osob, kteří byli s obžalovaným K. ve výkonu trestu, nebo výkonu vazby bylo zjištěno, že obžalovaný jim sdělil, že "sejmul" nějakého chlapíka v parku a odcizil mu zavazadla. Obdobným způsobem vypovídali svědek G. H. A. a H. Svědek A. potvrdil, že

lednu 1991 si s obžalovaným K [redacted] ve výkonu trestu vyměnil
džiny, které on později vyměnil se svědkem H [redacted]. Svědek H [redacted]
v přípravném řízení potvrdil, že v listopadu 1991 ve výkonu
trestu si vyměnil se svědkem A [redacted] džiny a při výměně si všiml,
že u džin je pravá nohavice od krve a tyto džiny si později zase
vyměnil. U hlavního líčení jmenovaní svědci uváděli jiné
okolnosti, zejména o svědkovi B [redacted], ale když jim byly
předestřeny výpovědi z přípravného řízení, v podstatě potvrdili,
že jsou pravdivé. J [redacted] H [redacted] uvedl, že si svou výpověď nečetl,
ale pouze výpověď podepsal. Svědek A [redacted] potvrdil, že výpověď je
správná a na cele byl s obžalovaným od 20. září do 11. února
1992. Svědek J [redacted] H [redacted] potvrdil pravdivost své výpovědi
z přípravného řízení. Výpověď svědka B [redacted] na č.l. 158 - 160
byla přečtena ve smyslu § 211/2a) tr.ř., protože svědek M [redacted]
B [redacted] není k zastížení, orgánům Policie o svědkovi není nic
známo, byl vyslechnut i otec obžalovaného, který uvedl, že by se
měl podle jeho informací zdržovat někde na Slovensku, nebo
i v jiném státu, v jeho bydlišti se dlouhé měsíce neukázal, totéž
potvrdil i bratr tohoto svědka. Svědek B [redacted] ve své výpovědi
z přípravného řízení, kromě jiného uvedl, že když byl ve výkonu
trestu v NVÚ [redacted], obžalovaný K [redacted] se mu svěřil, že
v létě 1990 "udělal" s jedním romem před Wilsonovým nádražím
v Praze loupež na cizinci, který spal v trávě a že měli s tím
romem rozdělené úlohy tak, že rom bude hlídat a obžalovaný, že
odcizí zavazadla, kdyby se poškozený probudil, měl připravenou
trubku vylitou betonem, když se poškozený probudil, tak jej
obžalovaný několikrát udeřil do hlavy a odcizili mu dvě sportovní
tašky, peníze, hodinky a další věci. Svědek potvrdil, že se mu
obžalovaný svěřil s tím, že si při přepadení potřísnil kreví a to
oděv - džiny, které si ve výkonu trestu vyměnil.

Svědka F [redacted] Č [redacted] potvrdil svou výpověď z přípravného
řízení a uvedl, že dne 11.7.1990 trávil večer s obžalovaným,
navštívili několik restaurací a platil útratu, obžalovaný neměl
peníze a rozešel se s obžalovaným kolem 01,00 hod. dne 12.7.1990
a potvrdil, že obžalovaný dne 13.7.1990 mu předal igelitovou
tašku s osobním prádlem a cestovními doklady cizince, a říkal,
že okradl nějakého cizince. Svědek pak vydal orgánům Policie
jedny pánské slipy, které byly v tašce.

1102
78

Svědék J. [redacted] R. [redacted] potvrdil potvrdil svou výpověď z přípravného řízení a uvedl, že byl s obžalovaným asi od začátku června, nebo začátkem července v Praze, vyhodili je z ubytovny, následy s obžalovaným pracoval v podniku [redacted]. Byli stále bez finančních prostředků a svou situaci připodobnil k tomu, že v podstatě buď měli jenom na cigarety, nebo chodili sbírat láhve a odnášeli je do výkupu. Potvrdil, že si koupili sem tam, nějaké noviny kvůli programu televize, ale nekupovali žádné noviny pravidelně, ani Večerní Prahu, nebo Expres. Pokud byl dotázán na Večerní Prahu, potvrdil, že jednou četl Večerní Prahu v restauraci "U Pinkasů" a pokud byl dotázán na časopis Linka 158, potvrdil, že tento časopis u obžalovaného nikdy nespáčil. Svědek potvrdil, že jméno Č. [redacted] mu nic neříká, z Prahy odjel do [redacted] asi 10.7., začal pracovat a rozhodl se, že v [redacted] již zůstane. Když obžalovaného viděl v [redacted], neptal se jej, co dělá. Potvrdil, že když přijeli ze [redacted] do Prahy, asi 3 dny spali na lavičkách před Wilsonovým nádražím a pak ještě nějaký den, když je vyhodili z ubytovny. Potvrdil, že v té době došlo před Wilsonovým nádražím k nějakému okradení, tehdy dostali zařezáno, vše se později vysvětlilo.

Svědčyně M. [redacted] S. [redacted] potvrdil, že když procházela parkem, sledovalo ji nějaké auto a protože šla s kamarádkou, rozhodla se, že půjdou parčíkem, kde našli muže, jak ležel a "chrčel". Potvrdila, že poškozený ležel v krvi a vedle něho byli rozházeny doklady, fotografie a opodál ležela kovová tyč dlouhá asi jeden metr, která byla na jednom konci od krve. Potvrdila, že tato tyč jí připadala jako od odpadkového koše. S kamarádkou sebrali věci, cizince podepřeli a společně odcházeli na Masarykovo nádraží, protože se obávali vstupu na Wilsonovo nádraží, zda tam nejsou osoby, které poškozeného napadli. Svědkyně potvrdila, že poškozeného společně se svědkyní P. [redacted] dovedli na Policii na Masarykovo nádraží. Tuto výpověď potvrdila svědkyně P. [redacted] která stvrdila, že si všimla, že opodál od poškozeného, ležela ještě převrácená lavička.

Svědčyně J. [redacted] Š. [redacted] která se řádně nedostavila na

704
41
předvolání k jednání k městskému soudu, byla předvedena orgány
Policie tak, jako svědek K[redacted]. Potvrdila, že s obžalovaným je
pouze známá, bydlel u ní asi jeden měsíc. Uvedla, že si
nepamatuje to, co vypovídala v přípravném řízení, že to pro ni
nebyla důležitá okolnost, a požádala, zda by její výpověď nemohla
být přečtena. Po přečtení potvrdila, že je pravdou, to co uvedla,
že v listopadu se jí obžalovaný K[redacted] doznal, že když byl
v létě v Praze, někde v parku "majnul" po hlavě nějakou tyčí,
nebo latí kluka, který spal v sedě na lavičce a měl z každé
strany vedle sebe tašky a že mu při tom tašky vzal a utekl, že se
jednalo zřejmě o cizince, neboť, když ho praštil, poškozený něco
"mumlal" cizím jazykem. Domnívala se tehdy, že obžalovaný se
pouze chlubí, více tomu nevěnovala pozornost. Svědek K[redacted]
P[redacted] potvrdil, že se k soudu nemohl dostavit, neměl dostatek
finančních prostředků. Když mu byla předestřena jeho výpověď
potvrdil, že je pravdivá a dodal, že obžalovaný mu tehdy celou
záležitost říkal v hospodě a v podstatě ani neví, zda to byl
obžalovaný, nebo někdo jiný.

Svědka J[redacted] H[redacted] - pracovník NVÚ [redacted] potvrdil,
že pracoval v té době jako vedoucí skupiny prevence. V lednu
1992 obdržel do odsouzeného B[redacted] žádost o rozhovor. B[redacted], se
kterým hovořil mu sdělil, že má problémy na cele, žádal
o přemístění a při té příležitosti také sdělil, že K[redacted] se
chlubil tím, že po amnestii zabije v Praze nějaké cizince
- Angličana nebo Turka a že pak se s ostatními odsouzenými
dočetli z Večerní Prahy, že něco podobného se v Praze stalo.
Obžalovaný K[redacted] také říkal, že ty věci s té loupeže si pak
rozdělil s nějakým romem. Svědek M[redacted] G[redacted] potvrdil, že
poté, když jim obžalovaný K[redacted] sdělil, že o celé záležitosti
se dočetl v časopise Linka 158, tak všechny tyto časopisy
s kolegou C[redacted] prohlédli od doby, kdy k jednání došlo až do
konce téhož roku a v žádném čísle tohoto časopisu nebyla zmínka
o této záležitosti. Pokud se týče civilní verze, kterou je možno
zakoupit v obchodě. Pokud se týče Policejní verze tohoto
časopisu, tuto nekontrolovali, neboť tato není určená pro
veřejnost. Svědek potvrdil, že když obžalovaný byl přiveden
v ranních hodinách a byl požádán o vysvětlení, sepsal s ním
vysvětlení a to bylo vše. Svědek potvrdil, že vysvětlení a celou

415
26

situaci, jak ji popsal obžalovaný protokoloval tak, jak ji obžalovaný uváděl.

Svědék MUDr. P. H. potvrdil svou zprávu, kterou vypracoval dne 1.6.1992, že poškozený občan R. P. byl přijat na chirurgické oddělení s tím, že se jednalo o 12.7.1990 v 05,30 hod. sekundářem chirurgického oddělení. Byl při vědomí, ale vzhledem ke zmatenosti a pro jazykovou bariéru s ním nebyl navázán kontakt. Při ošetření byl při vědomí, poté byl uložen na JIP a zde v 08,50 hod. upadl do bezvědomí, jeho stav byl neklidný, zmatený. Svědek byl operován pro nitrolební krvácení, léčen léky pro tlumení a dne 14.7.1990 byl přeložen na ARO nemocnice Na Františku, kde zemřel. Na oddělení ARO byl přeložen z toho důvodu, že docházelo k selhávání základních funkcí a v té době nebylo v Praze jediné lůžko na oddělení ARO, proto zůstal v této nemocnici. Tato zpráva je v podstatě i součástí odborného lékařského vyjádření, vypracovaného dr. H. na č.l. 33 - 34 trestního spisu.

Na č.l. 38 se nachází potvrzení, že poškozený P. R. prodělal v roce 1978 na základě výsledků EEG, byla stanovena . Bylo potvrzeno, že poškozený dostával léky a při kontrole v dubnu 1990 lékař shledal, že je prost příznaků nemoci, již po několik let, přesto doporučil další podávání léku .

V průběhu přípravného řízení bylo provedeno několik domovních prohlídek a to u rodičů obžalovaného - manželů K. v a u sestry obžalovaného V. M. v , okr. , u babičky obžalovaného A. K. bytem okr. a J. Š. bytem . Při těchto domovních prohlídkách byly nalezeny některé věci poškozeného R., jako žiletky, pěna na holení. Věci byly dobrovolně vydány pro potřebu trestního řízení. Svědek Č. dobrovolně vydal pro potřebu trestního řízení hnědé pánské slippy, které dostal od obžalovaného K. a jsou rovněž majetkem poškozeného R. Tyto věci jsou přiloženy jako součást trestního spisu. Ostatní věci byly pak vráceny jednak obžalovanému a jednak jeho sestře. Součástí vyšetřovacího spisu

Je také tzv. svodka událostí s údaji o případu, které byly publikovány v tisku a to v nezávislém poledním listě *Expres* a ve *Večerní Praze*. V žádném z těchto článků nejsou uvedeny údaje o případu, které popsal obžalovaný K [redacted] V jiných redakcích novin nebyl podobný článek publikován.

Ze zprávy Hydrometeorologického ústavu bylo zjištěno, že dne 12.7.1990 bylo v době od 00,00 hod. do 07,00 hod. jasno, teplota vzduchu v 01,00 hod. 14 stupňů Celsia, ve 02,00 hod. + 13 stupňů Celsia a od 03,00 hod. 11 stupňů Celsia. V 05,00 hod. ráno bylo 10 stupňů Celsia, vál jihozápadní slabý vítr, po celou noc nepršelo a nebyly žádné význačné meteorologické jevy.

Výsledkem svědka V [redacted] J [redacted] - mistra [redacted] bylo zjištěno, že obžalovaný Kuřátko dne 12.7.1990 nastoupil do zaměstnání v 06,00 hod. a v 07,00 hod. z pracoviště odešel. Z výpovědi svědka Ch [redacted] bylo potvrzeno, že v roce 1990, kdy pracoval v podniku [redacted] jako vedoucí údržby zeleně v Praze 1, ve Vrchlického sadech, že na místě činu byl travnatý porost, který byl sečen každý týden. Před sečením svědek většinou prováděl sám ohlédnutí místa a sběr různých předmětů, aby nedošlo k poškození žacího stroje. Žádná kovová trubka nebyla na místě nalezena.

V přípravném řízení byl vypracován na obžalovaného P [redacted] K [redacted] znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a v závěru znaleckého posudku, které potvrdil za oba znalce dr. Karel Hynek DRGs., bylo potvrzeno, že obžalovaný K [redacted] v současnosti trpí [redacted] reakcí lehkého až středního stupně, jedná se o reakci na spáchaný trestný čin a vazební podmínky. Netrpěl žádnou duševní chorobou ani poruchou v době spáchání trestné činnosti trpěl pouze poruchou osobnosti ve smyslu anomální až psychopatické osobnosti s asociálními a nezdrženlivými rysy. Nacházel se ve stavu prosté opilosti, lehkého až středního stupně. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zachovány. Podle teoretického výpočtu, který vycházel pouze z výpovědi obžalovaného, činila hladina alkoholu v 02,00 hod. ráno 2 promile, později v 04,00 hod. asi 1,8 promile alkoholu. Pokud byl znalec dotázán na lhavost obžalovaného, potvrdil, že

nebyla u obžalovaného zjištěna lhavost, zvýšená lhavost se v psychologických testech nepromítá, naopak bylo zjištěno, že obžalovaný má dobrou inteligenci. Potvrdil, že obžalovaný vzhledem ke svému intelektu si může zachovat vědomost o určité věci a pak tuto vědomost po určité době reprodukovat. Bylo zjištěno, že zachování si popsání u obžalovaného na dobré úrovni. Zvýšená, nebo hájivá lhavost u obžalovaného nebyla zjištěna. Obžalovaný je osobou, která podléhá zvýšeně tlakům okolí. U obžalovaného nezjistili histrionské rysy osobnosti, což by znamenalo, že obžalovaný si určitým vymyšlením něčeho, by chtěl na svou osobu upozornit. Nemá porušenou paměť a je možné říci obecně, že před některou osobou bude lhát víc, než osobou, která si jeho tvrzení může prověřit.

V pitevním protokole a následně zpracovaným znaleckým posudkem a dodatkem znaleckého posudku, ke kterému byl vyslechnut prof. dr. Strejček, bylo potvrzeno oběma znalci, že poškozený utrpěl zlomeninu klenby lebni v oblasti rozhraní kosti temenní a spánkové vpravo, pokračující vpřed na kost čelní, tříštivou zlomeninu spodiny lebni v oblasti střední jámy lebni vpravo v návaznosti na zlomeninu klenby. Příčinou smrti poškozeného bylo pohmoždění a otok mozku. Zjištěné úrazové změny byly způsobeny tupým násilím, které velkou plochou a silou působilo na hlavu poškozeného. Poranění bylo smrtící samo o sobě. Znalec potvrdil, za oba zpracovatele, že mechanismus zranění s přihlédnutím k verzi, kterou předvedl obžalovaný při rekonstrukci na místě činu, že k tomu, aby vzniklo předmětné mozkoledbeční poranění, bylo nutno vyvinout velkou sílu a poranění tak mohlo vzniknout prudkým, intenzivním silným úderem, popsaným předmětem do pravé strany hlavy. Z poranění nelze přesně dovodit úrazový děj a proto nelze na základě zranění určit vzájemnou polohu útočnicka a napadeného. Znalci rovněž upozornili na možnost vzniku poranění u ležícího úderem do pravé části hlavy s tím, že v poloze ležícího na břiše či levém boku s hlavou spočívajícího levou stranou na podložce v postavení proti sobě, by dopadem předmětu přibližně ve směru pukliny lebky bylo možno vznik poranění dobře vysvětlit. Lebka puká přibližně ve směru působícího násilí. Znalci potvrdili, že u poškozeného nebyly zjištěny úrazové změny na pravé paži nebo rameni, či na krku a nelze proto potvrdit údaj

obžalovaného o tom, že poškozeného udeřil tyčí do pravého ramene. Energickým úderem by vznikla krevní podlitina, popřípadě i oděrky posunutím, nebo sklouznutím předmětu po rameni, by pravděpodobně vznikly krevní oděrky. Znalci potvrdili, že útok byl nepochybně veden na životně důležitou část těla a to na hlavu. Život poškozeného byl aktuálně ohrožen i v případě, že by mu byla poskytnutá první pomoc. Znalec potvrdil, že poranění nemuselo vzniknout pouze úderem předloženou tyčí, nýbrž i jiným pádným předmětem. Tento úder by mohl vzniknout i kamenem, a samozřejmě úderem. S určitostí se nedá říci, že by se jednalo o opakovaný úder, nelze to vyloučit. Je možné, že poranění mohlo vzniknout jediným úderem, ale velmi prudkým. Znalec potvrdil, že pitva byla prováděna standardním způsobem, jako v ostatních případech, žádná jiná zranění na rameni poškozeného nenalezli, při pitvě se činí okamžitý zápis do protokolu. -23-

V průběhu přípravného řízení byl také příhrán znalec z oboru ekonomika - věci movité, který byl také vyslechnut u soudu. Prof. ing. Josef Vaško potvrdil, že mu věci byly jednak předloženy, zde ohodnotil jejich hodnotu na částku 110,- Kč, ostatní odcizené věci poškozeného R. pouze popsal podle popisu a hodnotil jejich hodnotu podle cen platných v roce 1990 v pražské lokalitě. Pokud se má vyjádřit k hodnotám s tím, že by tyto věci byly i nějak poškozeny, nebo i používány, pak hodnota věcí by se mohla s ohledem na jejich stále používání snížit, tzn. že by celkové částka věcí, které jsou uvedeny na č.l. 73, včetně věcí, které znalec viděl, by činila částku 1.050,- Kč, a dále je nutno říci, že přepočtem odcizených valut, dle kursovního lístku platného v době od 6. do 12.7.1990 byla výše škody stanovená na částku 2.389,93 Kč. Součet obou těchto zjištěných škod by činil škodu v sumární výši 3.439,93 Kč.

Z přehledů Správy Interpolu na č.l. 223 je zřejmé, že poškozený s sebou měl cyklistické vybavení - cyklistické brašny, nějaké další oblečení, pouze se vycházelo z toho, jaké věci si s sebou poškozený na cesty po Evropě vzal. O jeho přesném pohybu, jakým způsobem cestoval po Evropě nebyly získány přesné podklady. Je skutečností, že poškozený byl identifikován jako P. R. nar. , občan Velké Británie. Účel jeho cestování bylo

zjistit, zda v Československu nemá nějaké své hraběcí předky.

Na základě takto provedeného dokazování včetně zajištěných důkazů z přípravného řízení je nutno vzít v úvahu, že obžalovaný P. K. jednak popsal místo útoku, způsob vedení útoku, který odpovídá objektivním zjištěním a rovněž popsal, jakým způsobem poté věci odnesl, jednak na ubytovnu, kde je předal svědkovi Č. dále, jakým způsobem se zmocněných peněz zbavil. Je nutno konstatovat, že osoba, která by se nedopustila takového jednání by zajisté nedokázala hodnověrným způsobem popsat útok na cizince, místo útoku, zbraň útoku, okolí i samotného poškozeného a jeho věci, které měl u sebe. Z výpovědi obžalovaného, kterou učinil několikrát po sobě v přípravném řízení, za účasti obhajoby bylo v podstatě sestaveno jeho jednání, které obžalovaný předvedl, a toto jednání pak bylo objektivizováno ve znaleckém posudku soudních lékařů. Je nutno říci, že obžalovaný se před svými spoluvězni i před svými známými určitým způsobem zmínil o určitých částech svého jednání, je skutečností, že ani jednomu ze svědků neřekl, celou pravdu. Bylo potvrzeno, že pokud tato zpráva o smrti poškozeného Brita proběhla tiskem, informace proběhla v obecné rovině, bližší okolnosti nebyly zveřejňovány. Je nutno konstatovat, že z provedeného dokazování byla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že chtěl poškozenému pouze zavazadla odcizit a že poškozeného udeřil v domění, že na něho zaútočí. Z výpovědi svědků vyplývá, že jim obžalovaný sám od sebe uvedl, že na poškozeného zaútočil tyčí, poškozený vstal a citovaný znalecký posudek pak upozorňuje na skutečnost, že poranění u poškozeného mohlo vzniknout, když poškozený ležel a měl podloženou hlavu a současně znalci apochybnili tvrzení obžalovaného, že poškozeného udeřil nejprve do ramene. Tvrzení obžalovaného, že na poškozeného zaútočil, neboť se domníval, že na něho poškozený zaútočí, dále vyvrací skutečnost, že poškozený spal, měl zuté boty a obžalovanému nic nebránilo v tom, aby po případném probuzení poškozeného z místa utekl. Naopak z výpovědi svědka S. i ze samotného doznání obžalovaného, který o této skutečnosti vůbec nemusel hovořit, bylo potvrzeno, že si donesl kovovou tyč na místo přepadení, právě v úmyslu, kdyby se poškozený probudil, aby ho napadl. Použitou zbraň pak popsal svědkyně S. i obžalovaný, jako

25

ovovou tyč, v délce asi 1 metru a průměru asi 6 - 7 cm. Tato tyč nebyla na místě zajištěna. Každopádně se však jednalo o tyč - tedy zbraň schopnou zasadit smrtící úder, zejména, když jí obžalovaný držel obouruč. Intenzitu nejméně dvou úderů hodnotí posudek jako velmi silnou. Kromě toho svědkyně S [redacted] potvrzuje, že tato tyč jí připadala jako tyč, na které je pověšen plechový odpadkový koš. Úmysl obžalovaného usmrtit poškozeného R [redacted] je prokazován jak charakterem použité zbraně, tak i opakovaným úderem, který byl veden velkou silou na hlavu, tzn. životně důležitou část těla, přičemž nelze přehlédnout ani to, že rozespalý poškozený v té době v podstatě neměl šanci nějakého ochranného pohybu např. uhnutí. Jediným obžalovaného musel být značně překvapen. Pokud obžalovaný na svou obhajobu uvádí, že poškozeného vůbec nenapadl, ale odcizil pouze zavazadla a peníze, které v parku našel, tak je nutno konstatovat, že vzhledem k výpovědím ostatních svědků, kteří byli vyslechnuti z výkonu trestu v NVÚ [redacted] i z výpovědi svědkyně Š [redacted] která potvrdila, že obžalovaný hovořil o nějakém "sejmutí" nějakého muže a zejména s přihlédnutím ke znalosti všech detailních okolností, které musí znát pouze pachatel a to zejména s popisem místa úderu na hlavu poškozeného a s ohledem na výpovědi obžalovaného z dubna a z května 1992 a následnou provedenou rekonstrukcí, kdy obžalovaný doznával a předvedl v přítomnosti svého obhájce, útok na poškozeného se jeví jeho současná verze jako účelová a těmito skutečnostmi vyvrácena. Je potvrzováno i samotným obžalovaným K [redacted] že v těchto hodinách se pohyboval před Wilsonovým nádražím, bylo potvrzeno, že téhož dne nastoupil pouze na jednu hodinu do práce, cítil se značně unaven a poté se ještě nějakou dobu potloukal po Praze a když přijel do [redacted], zde se své známé - svědkyni Š [redacted] mimo jiné v řeči svěřil i s touto skutečností, ač nemusel. Dalšími nepřímými důkazy bylo potvrzeno, že obžalovaný v té době neměl žádné finanční prostředky, není o něm známo, že by četl tiskoviny, nebo, že by si kupoval časopis Linka 158. Nicméně i tyto verze byly prověřovány a bylo potvrzeno, že v těchto časopisech i novinách žádná taková podrobná zpráva o smrti poškozeného nevyšla. Je nutno konstatovat, že obžalovaný byl tedy bez finančních prostředků, byl pod vlivem alkoholu a zdržoval se v místě, kde došlo k tomuto jednání. Obžalovaný, nebylo prokázáno, že by

ěto výpovědi, byl nějakým způsobem donucován, jak již bylo konstatováno, jeho výpovědi byly činěny za účasti jeho obhájce. Je nutno konstatovat, že úmysl obžalovaného odcizit věci i za použití zbraně, tzn. tyče, je prokázán nejen jím samotným, ale i výpověďmi dalších svědků, kterým obžalovaný sdělil, že udeřil tohoto spícího muže několikrát do hlavy a to proto, že se chtěl zmocnit jeho věci. Samotné odcizení věci je prokázáno nejen popisem odcizených věcí, a valut obžalovaným, ale i vydáním některých těchto věcí, jako např. holicího krému Palmolive a šiletek zn. Wilkinson, příbuznými obžalovaného a vydáním pánského spodního prádla svědkem Č. Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a výslechu znalce nebylo potvrzeno, že by obžalovaný trpěl nějakou bájevitou lhavostí, nebo, že by rád čímkoliv upozorňoval na svou osobu.

Bylo prokázáno, že obžalovaný P. K. se chtěl zmocnit věcí, které zjistil u poškozeného. Bezbranného člověka v danou chvíli napadl kovovou tyčí a nedal mu šanci na žádnou obranu. Je obecně známo, že hlava je jeden z životně důležitých orgánů těla a silou, kterou obžalovaný vyvinul na hlavu, musel si být zcela vědom, že způsobí poškozenému smrt, resp. taková poranění, která ke smrti poškozeného povedou. Z příčinné souvislosti s poraněními, která vznikla u poškozeného, byla také následná smrt, dne 16.7.1990.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl v minulosti celkem 6x soudně trestán, převážně pro majetkovou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Sokolově, dne 19.12.1991 pod sp.zn. 5 T 126/91, ve znění rozsudku Krajského soudu v Plzni, sp.zn. 3 To 38/92, kdy obžalovaný byl uznán vinným spácháním trestného činu krádeže, porušování domovní svobody a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 14ti měsíců, k jehož výkonu byl zařazen do II. nápravně výchovné skupiny. Dále bylo rozhodnuto o náhradě škody. V místě bydliště měl obžalovaný špatnou pověst, v místě posledního výkonu trestu měl obžalovaný dobrou pracovní morálku, v místě posledního pracovního zařazení měl obžalovaný špatnou pracovní morálku pro absence v [redacted]. Zpráva se nachází na č.l. 265 a obžalovaný měl pracovní morálku

dobrou.

44
- 27 -

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ust. §§ 23 odst. 1, 31 odst. 1 tr. zák. Jednání, kterého se obžalovaný dopustil je vysoce společensky nebezpečné, rovněž motiv, který obžalovaného vedl ke spáchání tohoto hrůzného trestného činu není nezanedbatelný. Obžalovaný v podstatě se nachází velmi krátkou dobu na svobodě, dopouští se většinou majetkové trestné činnosti. V tomto případě tato majetková trestná činnost byla završená neodčinitelným následkem a to je smrtí poškozeného, který cestoval po celé Evropě a smrt našel právě ve Vrchlického sadech, před Wilsonovým nádražím. Obžalovaný se tohoto jednání dopustil ještě před vynesením rozsudku Okresního soudu v Sokolově, a to před 19.12.1991, proto mu byl ukládán trest souhrnný ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zák. Obžalovanému byl ukládán trest odnětí svobody podle § 219/2 tr. zák., kde rozpětí tohoto trestu je od 12ti do 15ti let odnětí svobody. Po zhodnocení všech rozhodných skutečností, s přihlédnutím i k osobě obžalovaného, byl obžalovanému ukládán trest v trvání 13ti a půl roku podle § 219 odst. 2, § 35 odst. 2 tr. zák. S ohledem na všechna zjištěná fakta se jeví tento trest jako přiměřený, za jednání, kterého se obžalovaný vůči poškozenému dopustil. Obžalovaný byl zařazen podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. do nejpřísnější nápravně výchovné skupiny a to do třetí nápravně výchovné skupiny, neboť soud v tomto případě, právě s ohledem na následky a motivaci tohoto jednání i s ohledem na způsob chování obžalovaného má za to, že není na místě použití ustanovení § 39a odst. 3 tr. zák. pro zařazení obžalovaného do mírnější nápravně výchovné skupiny.

Zároveň soud při ukládání souhrnného trestu, ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zák. zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 19.12.1991 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 25.2.1992, sp.zn. 3 To 38/92. Ostatní výroky tohoto rozsudku zůstávají beze změny.

S regresním nárokem na náhradu škody se připojil stát, zastoupení Odborem zdravotnictví Praha 1, Vodičkova 18 a to s částkou ve výši 40.000,- Kč, kterou upřesnil před zahájením dokazování na částku 200.000,- Kč. Soud rozhodoval o povinnosti

- 28 -

nahrádit regresní náhradu tak, že vycházel z platnosti vyhlášky do roku 1991, kdy k nároku státu vznikl ještě před novelizací této vyhlášky a rozhodl ve smyslu § 228 odst. 1 tr.ř. tak, že obžalovaný R. K. je povinen zaplatit státu, na účet Odboru zdravotnictví Praha 1, Vodičkova 18, škodu ve výši 20.000,- Kč, a se zbytkem tohoto nároku byl stát, zastoupený touto organizací odkázán ve smyslu § 229 odst. 2 na řízení ve věcech občankoprávních.

Matka poškozeného - paní V. R. se připojila s nárokem na náhradu škody, prostřednictvím své advokátní kanceláře na č.l. 326 ve výši 1.908,63 liber. Tuto škodu blíže nespecifikovala, a protože měl soud podklady pouze pro rozhodnutí do výše škody, kterou uvedl ve výrokové části, nelze rozhodnutí, tzn. odcizení věcí a valut, které měl mít poškozený rozhodnout o vyšší částce, než která činí 3.439,93 Kč. Proto soud rozhodl, že obžalovaný je povinen v této částce poškozeného pí V. R. prostřednictvím advokátní kanceláře Bradford Road East Bierley, Bradford BD 4 uhradit škodu ve výši 3.439,93 Kč, a se zbytkem byla poškozená v zastoupení této advokátní kanceláře odkázána na řízení ve věcech občankoprávních ve smyslu § 229 odst. 2 tr.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne písemného doručení rozhodnutí, prostřednictvím nejdějšího soudu, k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 8. dubna 1993

Za správnost: /

JUDr. Marcela A n d ě l o v á